منشور اقتصاد ایران
اقتصاد آنلاین
WWW.EGHTESADONLINE.COM

چاپ

30 خرداد 1392

نیویورک تایمز به قلم حسین موسویان منتشر کرد؛

چگونه‌می‌توان به‌بن‌بست ایران‌وغرب پایان‌داد؟

روزنامه آمریکایی نیویورک‌تایمز در تحلیلی به قلم معاون سابق حسن روحانی در شورای‌عالی امنیت ملی، به چگونگی خارج شدن مناسبات غرب و ایران از بن‌بست فعلی پرداخته است.

در این مطلب نیویورک تایمز که به قلم «سیدحسین موسویان» و «محمد علی شعبانی» نگاشته شده آمده است: انتخاب «حسن روحانی» مذاکره‌کننده ارشد سابق ایران، به عنوان رییس‌جمهور این شانس را برای دولت اوباما به وجود آورده تا به بن‌بست پرونده هسته‌ای ایران پایان بدهد. شانسی که ممکن است یک بار برای دولت آمریکا رخ بدهد.
در ادامه این مطلب می‌خوانیم: پیروزی روحانی موجب شکل‌گیری این فرض شد که اکنون فرصت انجام مذاکرات مستقیم میان ایران و آمریکا وجود دارد. صحبت‌های روحانی در جریان رقابت‌های انتخاباتی نشان داد که وی می‌خواهد به روابط خصمانه موجود میان آمریکا و ایران پایان بدهد. در ماه‌های اخیر نیز حتی آیت‌الله خامنه‌ای- رهبر معظم- اجازه مذاکرات مستقیم را صادر کردند؛ اما بر این نکته نیز تاکید کردند که به این مذاکرات خوشبین نیستند.
پرهیز از خودبزرگ بینی
در ادامه این گزارش آمده است: تنها تهدید بزرگی که این فرصت پیش روی خود دارد، هدایت اشتباه رویکرد هر یک از دو طرف است و برداشت اشتباه از نقاط مثبت و منفی است. برای پرهیز از بروز چنین حالتی «باراک اوباما» رییس‌جمهور آمریکا و حسن روحانی به عنوان رییس‌جمهور منتخب ایران که از ماه آگوست کار خود را به عنوان رییس دولت آغاز می‌کند، باید در برابر افکار اشتباهی که منتشر می‌شوند، ایستادگی کنند.
در توضیح این مطلب آمده است: در واشنگتن عده‌ای این کار را آغاز کرده و عنوان می‌کنند که پیروزی روحانی ثابت می‌کند که رویکرد اخیر آمریکا مبنی بر افزایش فشارها بر ایران کارساز بوده و مفهوم آن این است که ایران می‌خواهد در برنامه هسته‌ای خود تغییراتی را بدهد و از همین رو رییس‌جمهور میانه‌رویی که سابقه تعلیق داوطلبانه غنی‌سازی را دارد، بار دیگر می‌تواند چنین کاری را انجام بدهد. بر اساس این دیدگاه ایران ضعیف برای پایان دادن به این تحریم‌های سخت خواهان انجام هر کاری خواهد بود. این فرضیه غلط موجب شکل گرفتن این پندار خطرناک می‌شود که آمریکا باید در مواضع خود درخصوص برنامه هسته‌ای ایران سخت و غیرقابل انعطاف باشد.
در ایران نیز این امیدواری وجود دارد که با پیروزی روحانی تغییراتی در این رابطه رخ بدهد. تا مدت‌ها در ایران عنوان می‌شد تهران فقط باید از موضع قدرت با آمریکا وارد مذاکره شود. اکنون نیز رییس‌جمهور منتخب که با رای مردم انتخاب شده موجب شکل گرفتن این فرضیه شده که ایران در مذاکرات باید دست بالا را داشته باشد. در حقیقت بسیاری این‌طور عقیده دارند که سابقه روحانی در حضور بلندمدت در شورای عالی امنیت ملی به عنوان نماینده مقام معظم رهبری، نشانه آغاز فصلی جدید در اتحاد ملی است. این موضوع می‌تواند موجب ورود جدی ایران به مذاکرات شود؛ اما اعتماد به نفس بیش از حد می‌تواند منجر به این شود که رهبران ایران از اتخاذ تصمیمات لازم و ضروری خودداری کنند.
در ادامه این مطلب آمده است: در حقیقت خطوط توافق نهایی هسته‌ای مشخص است. ایران با این موضوع موافقت خواهد کرد که بالاترین سطح همکاری و شفافیت را با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی داشته و از مسیر صلح‌آمیز فعالیت هسته‌ای خارج نشود و در عوض غرب نیز متعهد می‌شود که حق ایران را برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای که شامل حق غنی‌سازی و رفع تدریجی تحریم‌ها است، به رسمیت بشناسد.
به گزارش مهر، در بخش پایانی این گزارش آمده است: دیر یا زود ایران و آمریکا با یکدیگر مذاکره می‌کنند. مهم‌ترین مانع برای رسیدن به نتیجه نهایی جزئیات آن نیست، بلکه مسیری است که منتهی به این نتیجه می‌شود. روحانی و اوباما باید بر اساس برنامه عمل کرده و جلوی تندروی‌ها را بگیرند. این دو باید شجاعت را با احتیاط ترکیب کرده و بر اساس احترام متقابل پیش بروند و گام‌های بعدی را بردارند.